

Jak to bylo tenkrát, a jak to je dnes + VIDEO

lipovylis.cz/wordpress/jak-to-bylo-tenkrat-a-jak-to-je-dnes

David Z Moravy

20. listopadu 2024

Miroslav Kelnar

Myslím, že datum 17.11. je příhodným okamžikem, kdy by bylo žádoucí připomenout také události, které proběhly před Národním muzeem v Praze dne 11.3.2023, a já pak na závěr provedu dějinné srovnání obou protestů, toho ze 17.11.1989 a pak i zásahu policie proti nám demonstrantům ze dne 11.3.2023.

Kolem toho, co se událo u Národního muzea právě onoho 11.3.2023, proběhla v českém tisku lživá kampaň, a tak cítím potřebu očistit tuto událost od nánosů zpolitizovaných manipulací pocházejících od současné vládní kamarily a jejich liberálních nohsledů. Na těchto manipulacích kolem událostí u Národního muzea dne 11.3.2023 se nepodílely jen sdělovací prostředky, ale spíše tu mainstreamová media posloužila jako hlásná trouba lhaní politiků a lhaní policie.

Tato koordinovaná kampaň spuštěná kolem střetů policie s demonstranty u Národního muzea měla za cíl dehonestovat veškeré protivládní aktivity v této zemi a za dopad této negativistické kampaně proti nám demonstrantům u Národního muzea je pak možno považovat i současný trest vězení pro Slávka Popelky. Ten dnes slouží trest jednoho roku natvrdo za jeho snahu o odstranění ukrajinské vlajky z budovy Národního muzea. Podle mého, kdyby totiž soudci zapojení do případu nesoudili Slávka Popelky pod vlivem lží šířených v českých sdělovacích prostředcích o tom, že my demonstranti jsme zaútočili onoho 11.3.2023 na Národní muzeum s cílem ničit a fyzicky atakovat osoby uvnitř Muzea, tak by se jistě na tuto kauzu dívali zástupci práva a spravedlnosti v naší zemi jinýma očima.

Pro ilustraci odcituji některé nadpisy článků z provládního tisku z tehdejší doby:

IDnes: „Útok na Národní muzeum“

IDnes: „Demonstranti se dobývali do Národního muzea. V poutech skončilo 18 lidí“

IDnes: “Krocení divokého davu demonstrantů u muzea ...“ Seznam: „Útok na Národní muzeum: Napřed je dostali do varu...“

Těm, co byli účastni této události u Národního muzea dne 11.3.2023, musí připadat takovéto nadpisy článků absurdní.

Asi by odpovídalo etice novináře, kdyby redaktoři doplnili text těchto článků fotografiemi nás, jak si neseme k Národnímu muzeu nějaké ty halapartny, hákovnice, tarasnice a táhli bychom za sebou dobývací stroje.

Není asi překvapivé z citací výše, že v čele novinářské žumpy byl Seznam a IDnes.

A samozřejmě, ani veřejnoprávní ČT nezůstala pozadu. Stačí jen připomenout pořad Nory Fridrichové „168 hodin“, který byl tak odpudivý, že jsem musel napsat stížnostní dopis na Radu pro televizní vysílání. V tomto pořadu Nory Fridrichové bylo naprosto arogantně řečeno, že demonstranti údajně napadali těžkooděnce, přičemž skutečnost byla právě opačná. Žádal jsem Radu pro televizní vysílání, aby přiměla Noru Fridrichovu, aby se divákům omluvila za zmanipulování skutečného průběhu událostí u Muzea. Samozřejmě, že jsem neuspěl. Ale dobrá zpráva je, že nedávno Noře Fridrichové zrušili v ČT tento její dezinformační pořad „168 hodin“ a já na to reagoval děkovným dopisem do ČT za tento moudrý počín.

A nyní, vážení, shlédněte video z této události a posuďte, zdali vám uvedené nadpisy článků připadají, že odpovídají skutečnému průběhu u Národního muzea.

Byla to jasná policejní provokace, jak rozmrazit patovou situaci u Muzea, kdy my jsme stáli před Muzeem a skandovali jsme: „Čechy Čechům, sundejte ten hadr, Česká vlajka apod.“ a policie stála proti nám a nic se nedělo.

Můj názor je, že kdyby nás nezačala policie napadat, tak by se celé to shromáždění u Muzea možná do 45 minut rozešlo, zkrátka bychom ze sebe vykřičeli ten vztek na tu ukrajinskou vlajku na Národním muzeu a šli bychom domů. Jenže někdo z politiků zacítil příležitost, že by se dalo této situaci zneužít.

Zatímco my jsme skandovali hesla, tak jinde se intrikovalo. Policisté u Muzea dostali zřejmě odněkud z vrchu pokyn, aby na nás zaútočili a vyprovokovali nás ke rvačkám.

Já jsem byl například napaden 2 x policisty, a měl jsem se sebou co dělat, abych nějakému tomu těžkooděnci také jednu nenatáhl. Ten, kdo ale neodolal pokušení a útočícímu těžkooděnci to vrátil, tak ten byl pak odvezen

policí na policejní služebnu. A odtud pak pošla ta čísla o 18 zadržených sdělovaná v tisku veřejnosti novinářskou žumpou, aby se tato akce ve sdělovacích prostředcích dala vykreslit bombasticky.

Ještě dodám, proč se já cítím být povolán, abych o této události podal pravdivé svědectví. Poněvadž jsem byl jedním z prvních vojáků, kteří padli na barikádě, tedy padli na zem u Muzea, když tam na nás policie zaútočila. Na přiloženém videu jsem viděn, jak jsem byl sražen na zem těžkooděncem. To byl úvod konfliktů mezi námi a těžkooděnci, těch padlých na zem pod útokem těžkooděnců pak bylo více.

Je s podivem, že se nikomu z nás demonstrantů nic vážného u Muzea nestalo. Mě se například snažila policie srazit ze schodů tak, abych padal temenem hlavy dolů po kamenných schodech. Tento pád pro mě mohl být fatální a mohl jsem být mrtvější, než tenkrát ten student Šmíd na Národní třídě.

Nejvíce pobuřující byl případ pana Kočího, do kterého bušili tři policisté pěstmi. Pana Kočího dnes zastupuje právnická kancelář Kašpárek, která se snaží vydobýt u soudu kousek spravedlnosti pro něho a samozřejmě i dosáhnout právního „ocenění“ brutálního útoku těchto tří policistů na jeho osobu. Tady je slovo „útok“ na místě.

Mluvil jsem s touto právnickou kanceláří Kašpárek před krátkých časem a jak jsem byl informován, tak je vykonávána velká snaha ze strany policie tento případ zamést pod koberec. To jen dokresluje celkovou tristní situaci v trestněprávních orgánech naší země.

To je prosím, vážení, ta slibovaná demokracie, se kterou nám matlali rozum před 35 lety; a tyto manipulace ve sdělovacích prostředcích, jak je uvedeno výše, to je „práce“ toho svobodného a nezávislého tisku. Člověk by si chtěl odplivnout.

Že se nepodařilo této současné vládní sestavě zneužít této události pro nějaké to omezení práva na protesty, a že celá tato aféra kolem našeho domnělého útoku na Národní muzeum tak nějak vyšuměla do ztracena? To nebyl proces samovolný. Někdo těmto vládním konspirátorům zkřížil plány, a já vám nyní sdělím, komu můžeme být vděční za to, že nebyla přijata žádná nová opatření omezující právo lidu na vyjádření protestu proti vládní z vůli.

Byli to prosím členové současných opozičních stran (ANO a SPD), kteří vystoupili na Výboru pro bezpečnost Parlamentu proti Pětidemolicí protlačované verzi údajného našeho útoku na Národní muzeum, a tito spravedliví žádali na tomto Výboru pro bezpečnost, aby byl zásah těžkooděnců prověřen na Generální inspekci bezpečnostních sborů. Bohužel, současná vládní koalice má převahu v tomto Výboru, takže nakonec sice návrh na prověření adekvátnosti zásahu policie u Národního muzea byl většinou členů Výboru pro bezpečnost zamítnut, ale Pětidemolice pochopila, že stojí na slabém ledě a sama stáhla tento divadelní kus z jeviště.

A na závěr to slibované srovnání.

Zatímco na Národní třídě tenkrát v listopadu roku 1989 byla policie zneužita StB k napadení demonstrantů, kteří byli vedení agenty StB, kde bylo cílem dostat brutálním zásahem proti demonstrantům do ulic rozhořčený dav lidu, tak naopak 11.3.2023 napadla policie nás demonstranty u Národního muzea s cílem zastrašit všechny ty, co by náhodou měli chuť vyjít do ulic a protestovat proti z vůli současné vlády. Jiný účel toto provokativní napadání nás demonstrantů u Národního muzea těžkooděnci nemělo. Jen zastrašit eventuální následovníky.

Za sebe musím říci, že jsem si díky tomuto zvednutému praporu odporu u Národního muzea dne 11.3.2023 zase jednou na chvíli vážil českého národa a chci vás na závěr vyzvat, ukažme světu, že jsme hrdým a odvážným národem, a že zbabělostí trpí zde jen menší část tohoto národa. Budiž nám vzorem Slávek Popelka, který se obětoval tomu, aby se tento národ probudil.

Continue Reading
